

FESTIVAL GÜELL

MÚSIQUES ALS ESPAIS D'EUSEBI GÜELL

De l'1 de març al 27 de setembre de 2018

PALAU
GÜELL
ANTONI GAUDÍ

Diputació
Barcelona

FESTIVAL GÜELL
MÚSIQUES ALS ESPAIS
D'EUSEBI GÜELL

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

El Festival Güell: recuperant la música del Palau

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Els diferents espais vinculats a Eusebi Güell s'ompliran de les músiques que sonaren en la seva època, i que donaren sentit a la cultura d'aquell temps. Els concerts estan dedicats a manifestacions musicals que tingueren una gran presència en el canvi de segle. Són partitures que foren escrites en aquells indrets, que foren dedicades a membres de la família dels Güell i que formaren part de l'univers sonor d'una època.

La cultura catalana va assolir un relleu indiscutible, i es convertí en un motor que impulsà la renovació romàntica, gràcies a les diverses iniciatives sorgides des del mecenatge privat. El Gran Teatre del Liceu es construï a través d'un grup d'accionistes, que en va mantenir la gestió, i es va alçar com un cas singular a tota Europa. El moviment coral claveria arrelà des de les classes treballadores. També va ser una iniciativa ciutadana barcelonina la que impulsà la primera societat filharmònica a mitjan segle XIX, similar a la que sostingué durant les primeres dècades del nou segle XX l'Associació Música da Camera i posà la ciutat a primera línia europea.

Aquest mateix mecenatge ajudà la creació i la difusió musical, en un entorn econòmic que era massa feble per a sostenir les indústries de l'edició musical i que no podia garantir una extensió de l'educació musical similar a la d'altres contrades. Eusebi Güell i Bacigalupi va

patrocinar, juntament amb l'Ajuntament de Barcelona, la dotació de premis de composició. Ell també va ajudar a fer que el mestre de música de les seves filles –Josep Garcia Robles– pogués editar les seves obres, pagant l'edició de l'òpera *Garraf* que el compositor li dedicà o facilitant-ne la interpretació al Palau de la Música Catalana.

Un aspecte ben singular a la Catalunya del segle XIX fou la presència ascendent de les dones en la música. Al costat d'algunes intèrprets singulars –com l'arpista Clotilde Cerdà, coneguda com *Estrella Cervantes*–, aparegueren un esplet de compositoros. Les seves partitures sovintejaven revistes com *Feminal*, s'obrien a la docència i també a la recerca en música tradicional. De fet, la seva obra fou contemporània amb la tasca de Francesca Bonnemaison, qui l'any 1909 obrí a Barcelona l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, una de les primeres biblioteques d'Europa pensada per a la promoció i l'educació de la dona. En aquell context aparegueren dones com Lluïsa Casagemas, que compongué l'òpera *Schiava e regina*, la primera obra de grans dimensions que s'havia d'estrenar al Liceu. I les dues filles d'Eusebi Güell, Maria Lluïsa i Isabel, que col·laboraren amb Francesca Bonnemaison i deixaren obra musical.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Eusebi Güell i Bacigalupi. Arxiu Güell de Sentmenat, c.1870.

Maria Lluïsa Güell i López.
Fons Bertran de Caralt.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

L'altre gènere que va marcar l'esdevenidor de la música catalana va ser el món coral, tant des de l'àmbit treballador –ligat al moviment claverià– com des de les classes menestrals que seguiren el corrent renovador de l'Orfeó Català de Lluís Millet. Aquests moviments van ajudar a fixar imatges simbòliques amb les quals es construï el nou imaginari col·lectiu català, a través de cançons vinculades al món del treball o de la selecció d'un repertori de cançons tradicionals arranjades per a cor. En aquest darrer àmbit, Eusebi Güell també hi projectà el seu mecenatge. En darrer lloc, un gènere aparentment menor, el lied, va tenir un paper clau gràcies a la seva relació amb la poesia catalana. Les poesies de Verdaguer, Maragall, Apel·les Mestres, Guimerà, Matheu o de Picó i Campamar, passaren al domini de la música. Els paisatges sonors, els símbols i les imatges dels seus versos es convertiren en el referent de la generació modernista, ompliren les sales de concert i també sonaren als espais de la família Güell.

Els Güell van donar cabuda a la música i als músics del moment, al lloc on van veure transcórrer la seva vida. Mai ho van fer com a ornament de la seva condició, sinó com una raó de ser que modelava el temps i l'espai. Des de les tertúlies estiuenques a Comillas, amb converses i música al voltant del piano que es conserva al Palau de Sobrellano, i els sons de l'orgue de Vilardebó a la capella-panteó dels marquesos, fins als diversos entorns vinculats a la família a Barcelona, el paisatge sonor d'Eusebi Güell i dels seus que va ser ric, variat i sempre obert a la creació musical del seu temps.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

El desvetllament cultural d'aquells anys va incidir en la majoria de gèneres musicals; fins i tot en aquells que havien estat reduïts a l'àmbit casolà, sense assolir la projecció que tenien a casa nostra l'òpera i la sarsuela. El primer gènere, en el qual la temàtica dominant era èpica, va estar encapçalat per Felip Pedrell i Enric Morera, els quals s'hagueren d'obrir pas entre la inèrcia de la programació dominada per l'òpera italiana i el wagnerisme creixent.

Isabel Güell i López. Revista Feminal.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Però els concerts al saló central del Palau Güell van anar encara més enllà, i reunien un públic heterogeni d'aristòcrates, artistes i afeccionats, on també tenia lloc el *músic de carrer* –el “senzill musiquet que mig amagat assistia a aquella sessió enlluernadora”–, que no volia perdre's les interessants novetats que allí, i només allí, era possible escoltar, segons els records que Lluís Millet reproduïa emocionat en el seu homenatge a la *Revista Musical Catalana* d'agost de 1935.

La Colònia i el Park Güell foren altres dels escenaris de l'activitat musical de la família. A la Colònia sonaven les composicions d'Isabel Güell a les cerimònies religioses, i a les festes a l'aire lliure intervenien les associacions corals de l'indret. La presència de la música a les institucions educatives de la Colònia fou un fet, amb classes de solfeig, piano i rítmica Dalcroze en unes dates tan primerenques com l'any 1910.

També el Park Güell acollí festes patrocinades pels Güell, on la música va tenir un lloc molt rellevant. Va ser el cas del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana el 1906, amb una exhibició de cobles, sardanistes i orfeons, i diverses demostracions de danses tradicionals i de rítmica Dalcroze, des de 1908. La música integrada als espais de la seva existència; la vida com a discurs sonor.

Francesc Cortès i María Sanhuesa,
assessors musicals del cicle.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Amb una família en què la música formava part substancial de l'existència des de l'herència cultural dels Bacigalupi, Eusebi Güell es preocupà que els seus descendents tinguessin una formació adequada. No només les seves dues filles, Isabel i Maria Lluïsa, compositores i intèrprets, sinó també els altres, un fet que fou recollit per la premsa quan el cronista de *La Vanguardia* afirmava el 12 de març de 1894 que podien intervenir als concerts del saló familiar com a solistes o en un grup amb un nivell més que digne, “dando una notable muestra de la bellísima educación que han recibido”.

Acte inaugural del Festival Güell

Homenatge a Eusebi Güell i Bacigalupi, en el centenari de la seva mort

Jonatan Carbó, orgue
Anton Serra, flauta travessera

Dimecres
1 de març,
a les 19 h
Saló central
del Palau
Güell

La música té moltes funcions. Pot ser el perfum de les nostres oïdes, un missatge poderós que desvetlla records, uns records que seran diferents per a cadascú segons l'experiència viscuda. El que no pot fer, però, és reproduir de manera idèntica les essències, olors i records de fa cent anys. Aquesta "resurrecció" només actuaria sobre aquell que ho hagués viscut, és difícil que sigui aquest el cas. Sortosament, no posseeix aquest poder, perquè la música és un art del temps, del nostre temps. Així com nosaltres recreem la història, la música ens ajuda a "re-conèixer" el temps d'Eusebi Güell des del contrast de la nostra actualitat. Els indrets que Güell va fer construir i el missatge que els arquitectes volgueren evidenciar són interpel·lats des de músiques que van escriure's i van sonar als mateixos espais.

*Les portes de la capella al saló central del Palau Güell.
Ramon Manent / Diputació de Barcelona.*

La nostra mirada no és la d'un antiquari. Necessàriament ens preguntem per la seva utilitat, per bastir-hi ponts amb els nostres dies; necessitem tornar a construir els ambients sonors que havien deixat de ser nostres. Els perfums de les nostres oïdes canvien; per entendre'ls omplirem el buit deixat per cent anys de silenci, tot barrejant-ho amb aromes musicals que devien seduir les dones i homes del Modernisme. La presentació incorporarà una peça del violinista català Joan Manén, un dels més destacats del seu moment.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Les modernistes del Palau Güell

Maria Teresa Garrigosa, soprano
Jordi Cortada, tenor
Manuel Ruiz, piano

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

La dona a Catalunya, a partir de la Renaixença, s'esmerçà a guanyar protagonisme. En la música, a poc a poc, les dones passaren de ser només unes intèrprets que limitaven les aparicions a l'àmbit privat a projectar-se en la composició. Va ser un procés creixent i cada cop més sòlid, sobretot amb el Modernisme. Les dues filles d'Eusebi Güell –Isabel i Maria Lluïsa– van tenir una formació musical excepcional, com es pot escoltar a les seves obres sobre poemes de Verdaguer, Picó i Campamar, o en obres de cambra. El programa està format per obres compostes per dones de la generació modernista – Carme Karr, Lluïsa Denís i Narcisa Freixas–, inspirades en textos de poetes catalans contemporanis. També s'hi podrà escoltar uns fragments de l'òpera *Schiava e regina*, de Lluïsa Casagemas, compositora relacionada amb els Güell. Aquest concert tindrà lloc en un programa monogràfic.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

*La consola original des d'on tocaven Isabel i Maria Lluïsa Güell.
Ramon Manent / Diputació de Barcelona.*

Dissabte
3 de març,
a les 19 h
Saló central
del Palau
Güell

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Entrada: gratuïta.
Aforament limitat. L'activitat inclou una visita guiada musical exprés i el concert.

Cal fer la reserva prèvia a palauguell@diba.cat
o a 934 725 775.

Adreça:
Nou de la Rambla, 3-5
08001 Barcelona

Per a més informació:
palauguell.cat
934 725 775
palauguell@diba.cat

Músiques de cambra al Palau

Ana Gobantes, piano

Quartet Clàssic BCN: **Eszter Schütz**
i **Jesús Lira** (violins), **Laia Martí** (viola)
i **Marc Renau** (violoncel)

David Malet, orgue

El mecenatge musical de Güell va ser continuat. La música es feia present al Palau: l'orgue ocupa un lloc destacat, amb espais i balconades pensats per a encabir-hi intèrprets. Les cerimònies destacades tenien el moment central en els concerts. Eusebi Güell reflectia la seva ideologia també en la tria de les obres interpretades. Un selecte cercle de músics li dedicaven obres, a través del teixit d'amistats del seu mestre de música –Josep Garcia Robles. Vet aquí el fil conductor d'aquest concert, amb peces d'Isabel i de Maria Lluïsa Güell al costat d'altres que foren interpretades en concerts al saló central, obres de Franz Liszt o Saint-Saëns que sonaren al piano d'època. La presència de la música europea, sobretot la francesa i alemanya, fou l'altre punt d'inspiració del repertori català, en el qual pouaren les partitures d'Enric Morera i de Mas i Serracant. D'altra banda, les relacions al Palau de Sobrellano s'aproparen a compositors com Nemesio Otaño, que sovintejava les estades estiuenques de la família a Comillas. Altre exemple era l'àmbit barceloní amb Julio Pérez Aguirre.

*El saló central del Palau Güell.
Montserrat Baldomà / Diputació de Barcelona.*

Dissabte
10 de març,
a les 19 h
Saló central
del Palau
Güell

Entrada: 15 € inclou una visita
guiada musical exprés
i el concert.

Venda d'entrades
a palauguell.cat
i a les taquilles.

Adreça:
Nou de la Rambla, 3-5
08001 Barcelona

Per a més informació:
palauguell.cat
934 725 775
palauguell@diba.cat

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

La cançó: poesia i èpica al Palau Güell

Júlia Farrés-Llongueras, soprano
Esther Piñol, arpa
David Malet, orgue

Dissabte
24 de març,
a les 19 h

Saló central
del Palau
Güell

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

La poesia i la cançó van ser eines indispensables per a la construcció de la identitat catalana del Modernisme. L'any 1898, Eusebi Güell donava un premi a la millor col·lecció de melodies per a cant i piano basades en temes populars. Sobre la poesia –a vegades èpica– de Víctor Balaguer, Picó i Campamar o Francesc Matheu proposem unes obres que foren simbòliques. Al seu costat escoltarem peces contemporànies franceses, un model per als compositors d'aquí. Era un repertori volgutament àtic que feia joc amb les cites al passat clàssic. El món francès, amb partitures de César Franck, Gabriel Fauré i Jules Massenet, va ser molt estimat per la societat barcelonina. Massenet i Fauré van oferir concerts a Barcelona, possiblement escoltats per les filles de Güell. En la seva estètica s'inspiraren les obres de Josep Garcia Robles. D'altra banda, el programa reuneix dos compositors significats per al nacionalisme musical: Felip Pedrell i Jean Sibelius.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Entrada: 15 €, inclou una visita guiada musical exprés i el concert.

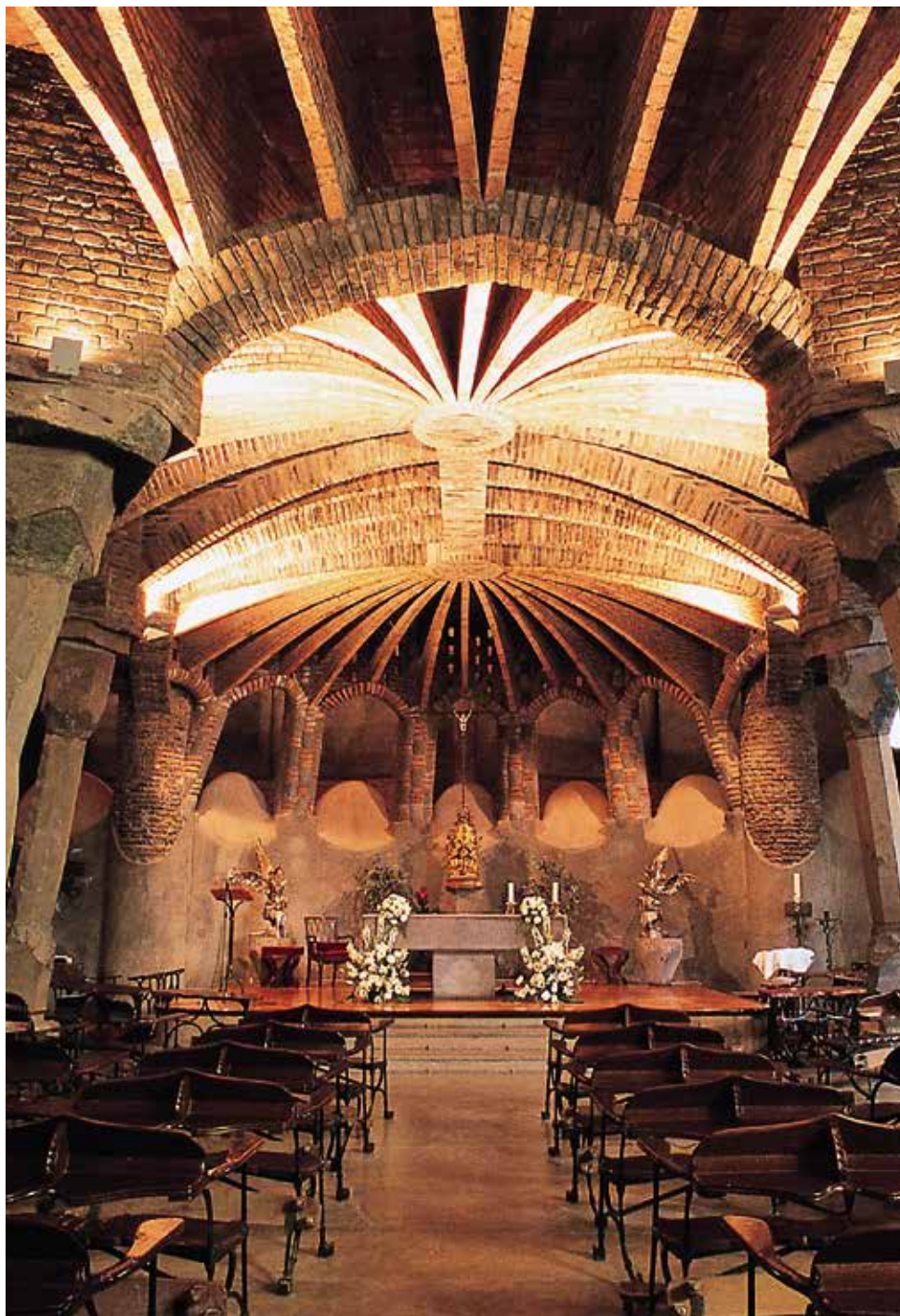
Venda d'entrades a palauguell.cat i a les taquilles.

Adreça:
Nou de la Rambla, 3-5
08001 Barcelona

Per a més informació:
palauguell@diba.cat
934 725 775
palauguell.cat

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

*La cúpula del saló central del Palau Güell.
Ramon Manent / Diputació de Barcelona.*

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Els cors: treball i pàtria a la Cripta de la Colònia Güell

Coral Cantiga dirigida per Josep Prats

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

El moviment coral va ser, i és, un dels pilars fonamentals de la música catalana. No hi hagué ciutat ni poble que no comptés amb cor, de tipus claveria o dels renovats orfeons seguidors de Lluís Millet. A la Colònia Güell, quan era habitatge de treballadors, existien tres agrupacions actives: una per al servei religiós –en què participava sovint Isabel Güell–, un cor infantil –l’Orfeó Güell– i una societat coral integrada per homes, de tipus claveria, anomenada “la Maquinista”. El concert recull el record d’aquells ambients sonors que estaven entre el taller, l’altar i el cafè.

S’escoltarà *La maquinista*, de Josep Anselm Clavé, al costat de repertori coral que va ser emblemàtic: peces d’Enric Morera, Amadeu Vives i Lluís Millet, que eren el repertori obligat dels cors catalans del nou segle. En darrer lloc, les obres de Montsalvatge ens recorden les havaneres, un gènere que va estar molt de moda en els cafès i en les hores de lleure dels treballadors del segle XIX.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

*L’interior de la Cripta de la Colònia Güell.
Arxiu del Consorci de la Colònia Güell.*

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Entrada: 7 €, inclou el concert i la visita no guiada a la Cripta i al centre d’interpretació (amb audioguia 9 €).

Per a més informació:
gaudicoloniaguell.org
936 305 807
coloniaguell@adleisure.com

Adreça per a les entrades:
Centre d’Interpretació
C/ Claudi Güell, 6

Adreça:
Colònia Güell
C/ Claudi Güell, s/n.
08690 Santa Coloma de Cervelló (Baix Llobregat, Barcelona)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Música de cambra per a les tardes de primavera

Quàrtic String Quartet (Programa Alumni de l'ESMUC)

Laia Pujolassos (violí)
Òsca VilaprinYO (violí)
Laia Capdevila (viola)
Nicolàs Cobo (violoncel)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

L'entrada que Gaudí construí, inspirada en l'obra *L'Atlàntida* de Jacint Verdaguer, compta amb una rica simbologia èpica. Entre els diferents gèneres musicals de l'època, els compositors catalans eren conscients que en comparar-se amb els models germànics els calia desenvolupar la música de cambra. El mateix havien pensat els autors francesos unes dècades abans. Aquella no era una música per a distreure les tardes primaverals, en què el ritme el posa el ventall. Volien que fos un repertori per a contemplar, per a sentir-se enaltits de la mateixa manera que ho feien els símbols de *L'Atlàntida*, una certa èpica en la qual es volien reflectir. El concert presenta obres de Garcia Robles, i compositors catalans que van estar relacionats amb la família Güell, i que van rebre el seu suport.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Porta d'accés als Pavellons Güell.
Gemma Cascón © IMPU i QV.

Dijous
26 d'abril,
a les 18.30 h
Pavellons
Güell
(Barcelona)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Entrada: 5 €
Cal fer la reserva prèviament.
Aforament limitat.

L'activitat inclou una visita guiada (18.30 h) i el concert (19.30 h).

Per a més informació:
933 177 652
rutadelmodernisme.com

Adreça:
Pavellons Güell
Avinguda de Pedralbes, 7
08034 Barcelona

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Miralls al Palau: reflexos d'Europa i de casa

Romina Krieger, soprano
Jordi Romero, piano

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

La família dels Güell va presidir la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. La música hi té un lloc destacat, adreçat sobretot a la música catalana i a l'estudi del nostre patrimoni. Un dels trets del corrent musical que visqué Eusebi Güell va ser la voluntat d'obrir-se i prendre exemple dels grans corrents europeus. La proposta del concert es basa en aquesta contraposició d'autors d'aquí amb obres provinents dels models europeus: les obres de Granados, Francesc Pujol i Joan Lamote de Grignon s'emmirallen amb el context europeu de Schumann i Debussy.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Divendres
4 de maig,
a les 19 h

Reial Acadèmia
Catalana de
Belles Arts
de Sant Jordi
(Barcelona)

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Entrada: 12 €, entrada anticipada; 15 €, entrada general.

L'activitat inclou una visita guiada (19 h) i el concert (19.30 h).

Per a més informació:
secretaria@racba.org
Racba.org
933 19 24 32

Adreça:
Passeig d'Isabel II, 1
Casa Llotja, 2n
08003 Barcelona

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

L'oratori del Palau: música i mística

Cor L'Arc de l'Escola de Música Municipal
Can Ponsic, dirigit per Emilio de la Linde

David Malet, orgue

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

L'oratori del Palau comparteix espai amb la sala on es troba l'orgue: mística i música hi foren reunides per Gaudí. La música per al culte ocupà un espai ben important en tots els estrats socials a finals de segle. En aquest cas, l'avinentsa és reforçada per la figura de Mercè Anzizu, neboda d'Eusebi Güell, qui professà com a monja al convent de Pedralbes. A més a més de ser una reeixida poeta –propera a Jacint Verdaguer i Jaume Collell–, sor Eulària Anzizu posseïa una bona formació musical i tocava l'orgue del monestir.

El repertori reunirà obres de les filles de Güell pensades per a l'àmbit religiós, al costat de peces d'Antoni Nicolau i Francesc Pujols, que es contraposaran amb el repertori europeu de Gabriel Fauré i Charles V. Stanford.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Església del Monestir de Pedralbes.

Diumenge
8 de juliol,
a les 19 h

Monestir
de Pedralbes
(Barcelona)

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

Entrada: 12 €, inclou una visita lliure al Monestir (19 h) i el concert (20 h).

Per a més informació:

932 563 427
monestirpedralbes@bcn.cat
monestirpedralbes.bcn.cat

Adreça:

Monestir de Pedralbes
Baixada del Monestir, 9
08034 Barcelona

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

La galeria dels músics

Clàssic BCN:
Anton Serra (flauta travessera)
Pere Bardagí (violí)
Joan Felix (viola)
Quim Alabau (violoncel)
Jordi Romero (piano)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

L'indret emblemàtic del Palau Güell –la galeria dels músics– ens porta a un espai equivalent de la residència de l'empresari Antonio López, qui fou sogre d'Eusebi Güell. Els salons de la burgesia europea eren el punt de trobada per a les relacions socials. Les lectures de poesia i els concerts de cambra exercien un paper catalitzador d'aquelles trobades socials. A semblança del que feien a París els joves artistes i la burgesia romàntica emergent, a Barcelona sonava també música de saló durant els recitals poètics, mentre es planejava l'engrandiment de la ciutat i dissenyaven noves rutes comercials. Aquest repertori s'integrarà amb peces de Maria Lluïsa Güell, Enric Morera i Felip Pedrell, al costat d'altres obres més en la línia del repertori de saló despreocupat, com les fantasies de François Borne.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

*El saló del Vigatà del Palau Moja.
Jordi Puig / Diputació de Barcelona.*

Dijous
27 de setembre,
a les 19 h
Palau Moja
(Barcelona)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Entrada: gratuïta. Cal fer la reserva prèvia.
Aforament limitat. L'activitat inclou una visita guiada (19 h) i el concert (19.30 h).

Per a reserves:
934 725 775
palauguell@diba.cat

Per a més informació:
agenciapatrimoni@gencat.cat

Adreça:
C/ Portaferrissa, 1
08002 Barcelona

Els assessors musicals del cicle

Francesc Cortès

Musicòleg

Professor titular a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha publicat estudis sobre la música catalana dels segles XIX al XXI i ha editat diverses obres líriques de Pedrell, Cuyàs i Clavé. Té interès en la recuperació del patrimoni musical català, a través de publicacions científiques o en interpretacions de partitures al Gran Teatre del Liceu, el Palau de la Música o el TNC. Acaba de publicar un estudi sobre Pedrell, editat per la Biblioteca de Catalunya. Dirigeix la catalogació i digitalització del fons històric de la Societat del Gran Teatre del Liceu.

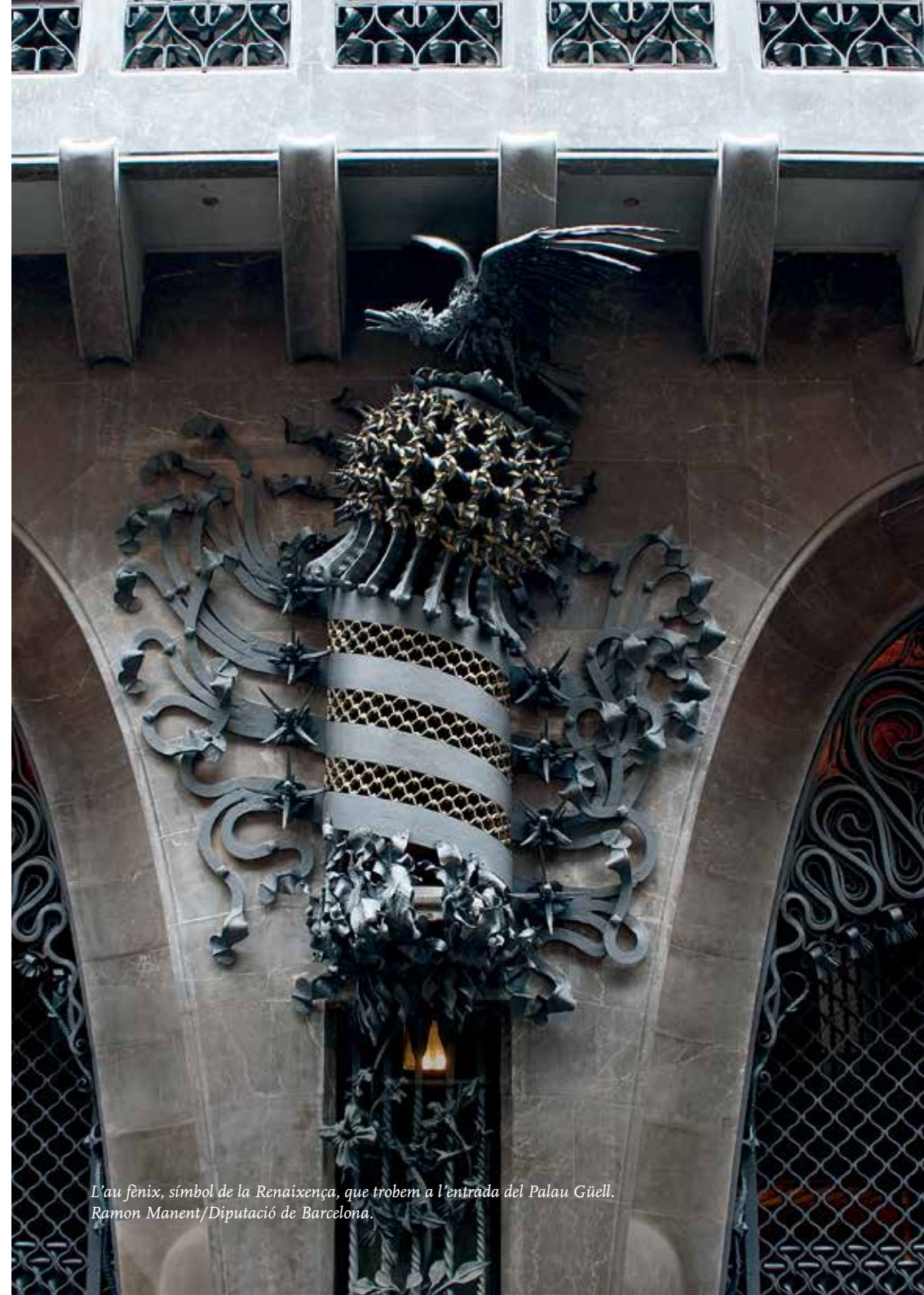

María Sanhuesa

Musicòloga

Professora titular a la Universitat d'Oviedo, on coordina el Màster Interuniversitari en Patrimoni Musical. Ha publicat estudis i edicions de teoria musical espanyola dels segles XVII i XVIII. Ha revisat i ampliat la catalogació del fons de l'Arxiu Capítular d'Oviedo i treballa en l'inventari d'orgues històrics d'Astúries. És investigadora en projectes del CSIC. Actualment investiga l'activitat musical a la Reial Societat d'Amics del País d'Astúries (segles XVIII-XX), i la recuperació de l'entorn musical dels marquesos de Comillas i la família Güell, amb conferències, concerts i la publicació d'estudis especialitzats.

Els concerts inclouen una visita de l'espai, una presentació del concert a càrrec d'un dels assessors musicals del cicle –Francesc Cortès o María Sanhuesa–, l'audició i un col·loqui posterior.

*L'au fènix, símbol de la Renaixença, que trobem a l'entrada del Palau Güell.
Ramon Manent/Diputació de Barcelona.*

Localització:

Festival organitzat per:

**PALAU
GÜELL**
ANTONI GAUDÍ

Organització
de les Nacions Unides
per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Obres d'Antoni Gaudí
inscrites a la Llista
del Patrimoni Mundial
el 1984

Amb la col·laboració de:

Amb la participació i el suport de:

